

KREDYTY KONSUMENCKIE - WYROK TSUE Z DN. 23.04.2026
C-744/24

AGNIESZKA WACHNICKA
Wiceprezeska ZBP
28 kwietnia 2026r.

C-744/24 pytania prejudycjalne SR we Włodawie – postanowienie z września 2024

Pytania dotyczyły wykładni wskazanych w pytaniach sądu odsyłającego przepisów dyrektywy 2008/48/WE (CCD1) oraz dyrektywy 93/13

Pytanie 1 – dopuszczalność oprocentowania kredytowanych – niewypłaconych konsumentowi - pozaodsetkowych kosztów kredytu

Czy przepisy CCD1 i dyrektywa 93/13 sprzeciwiają się zamieszczeniu w umowach z konsumentami niezgodnionych indywidualnie postanowień, które pozwalają naliczać odsetki kapitałowe nie tylko od kwoty kredytu wypłaconej konsumentowi, ale też od kwoty pozaodsetkowych kosztów kredytu, które nie zostały wypłacone konsumentowi np. prowizja, inne opłaty, a składają się na całkowitą kwotę do zapłaty przez konsumenta.

Pytanie 2 - przejrzystość informacji o podstawie obliczania odsetek w umowie o kredyt konsumencki

Czy przepisy CCD1 i dyrektywy 93/13 dopuszczają wskazanie w umowie jedynie stopy oprocentowania kredytu i wyrażoną kwotowo wartość skapitalizowanych odsetek bez wyraźnego poinformowania konsumenta, że podstawą obliczenia skapitalizowanych odsetek (wyrażonych kwotowo) jest inna kwota niż faktycznie wypłacona konsumentowi? W szczególności, że jest to suma: kwoty kredytu wypłaconego konsumentowi i pozaodsetkowych kosztów kredytu (w sprawie – była to skredytowana składka na polisę ubezpieczeniową).

Wyrok TSUE z dn. 23.04.2026 C-744/24

23 kwietnia br. TSUE wydał wyrok w sprawie dwóch pytań prejudycjalnych zadanych przez SR we Włodawie dot.:

1. dopuszczalności naliczania odsetek od kredytowanych kosztów kredytu oraz
2. przejrzystości informacji o podstawie obliczania odsetek w umowie o kredyt konsumencki.

TSUE orzekł, że artykuł 3 lit. g) i j) dyrektywy 2008/48/WE w związku z art. 10 ust. 2 tej dyrektywy należy interpretować w ten sposób, że **stoi on na przeszkodzie** włączeniu do umów o kredyt konsumencki warunków przewidujących stosowanie stopy oprocentowania nie tylko do całkowitej kwoty kredytu, lecz również do kwot przeznaczonych na pokrycie kosztów związanych z tym kredytem i wchodzących w związku z tym w skład całkowitego kosztu kredytu ponoszonego przez konsumenta.

W konsekwencji, Trybunał uznał, że **nie ma potrzeby udzielania odpowiedzi na pytanie drugie.**

Stanowisko Komisji Europejskiej, Rządu Polskiego, UOKIK oraz orzecznictwo

- **Trybunał orzekł wbrew** stanowiskom **Komisji Europejskiej** oraz **Rządu RP**, w których jednoznacznie wskazano na dopuszczalność naliczania odsetek od kredytowanych kosztów.
- Naliczanie odsetek od kredytowanych kosztów od lat była praktyką dopuszczalną przez **UOKIK** (pismo Prezesa UOKIK z dn. 25 lutego 2013 r. oraz stanowiska UOKIK w procesie przygotowywania stanowisk Rządu RP)
- **Sąd Najwyższy**, jak również **sądy powszechne** w licznych orzeczeniach nie miały zastrzeżeń odnośnie do dopuszczalności praktyki kredytowania kosztów kredytu i oprocentowania kwoty kredytu przeznaczonej na ten cel, oddalając tym samym zarzuty dopuszczenia się przez kredytodawców w tym zakresie naruszeń skutkujących sankcją kredytu darmowego.
- **Zakwestionowana przez TSUE praktyka realizowana była zgodnie z wytycznymi organów krajowych i stanowiskami Rządu RP przedkładanymi w analogicznych sprawach, a także potwierdzona orzecznictwem**

Stanowisko Komisji Europejskiej

Zgodnie z informacją przekazaną przez stronę postępowania Bank PeKaO SA, Komisja Europejska w swoim stanowisku przedstawionym do sprawy C-744/24 wskazała, że Dyrektywa 2008/48/WE **nie stoi na przeszkodzie w stosowaniu przez kredytodawcę stopy oprocentowania kredytu do kwoty innej niż kwota kredytu faktycznie wypłacona konsumentowi, a w szczególności do sumy wypłaconej mu kwoty kredytu oraz kosztów ubezpieczenia kredytu pokrytych przez kredytodawcę**, pod warunkiem, że o takiej praktyce należycie informuje się konsumenta z poszanowaniem obowiązków przejrzystości nałożonych przez dyrektywę, wynikających w szczególności z jej art. 4, art. 5 ust. 1 oraz art. 10 ust. 2.”

Stanowisko procesowe Rządu Polskiego

III. Założenia do stanowiska procesowego

W odpowiedzi na pytanie pierwsze Pełnomocnik Rzeczypospolitej Polskiej wskaże, że **dyrektywa 2008/48/WE nie sprzeciwia się temu, aby przedsiębiorca umożliwił konsumentowi zapłatę pozaodsetkowych kosztów kredytu w oprocentowanych ratach.** Pełnomocnik zwróci uwagę, że celem tej dyrektywy jest pełna harmonizacja niektórych aspektów przepisów dotyczących umów konsumenckich. Przepisy tej dyrektywy regulują kwestie informacji przedstawianych w reklamie, obowiązków przedkontraktowych oraz szczególnych uprawnień konsumenta. **Dyrektywa 2008/48/WE nie zawiera natomiast przepisów, które odnosiłyby się do struktury kosztów kredytu konsumenckiego i zasad ich obliczania.**

Stanowisko UOKIK

Szanowny Panie Prezesie,

Odnosząc się do zagadnień poruszonych w pkt. I pisma Pana Prezesa pragnę w pierwszej kolejności wyjaśnić, że w ramach prac związanych z przygotowaniem Raportu z kontroli przedsiębiorców udzielających kredytów konsumenckich w 2012 roku dokonano pogłębionej analizy przepisów ustawy o kredycie konsumenckim, której konkluzje zostały przedstawione w treści wspomnianego raportu. W efekcie przeprowadzonej analizy wypracowano prounijną wykładnię przepisu art. 5 pkt 10 ustawy o kredycie konsumenckim, zgodnie z którą przepis ten należy rozumieć w taki sposób, że oprocentowanie liczone jest od kwoty kredytu uwzględniającej kredytowane opłaty i prowizje.

Niezależnie od powyższego, pragnę podtrzymać wyrażone w *Raporcie z kontroli przedsiębiorców udzielających kredytów konsumenckich w 2012 roku* stanowisko na temat sposobu uwzględniania kredytowanych opłat i prowizji w informacjach udzielanych konsumentom. W istocie, w konkluzjach raportu wskazano na potrzebę ujednoczenia terminologicznego definicji zawartych w ustawie (na obecnym etapie nie jest jednak możliwe wskazanie konkretnych terminów ewentualnych zmian legislacyjnych), co więcej, w skierowanym do Komisji Europejskiej piśmie wskazano również na celowość wprowadzenia do przepisów dyrektywy 2008/48/WE regulacji wprost odwołujących się do kredytowanych opłat i prowizji. Celem powyższego jest zapewnienie jednolitego postępowania wszystkich podmiotów stosujących przepisy przyjęte na podstawie dyrektywy 2008/48/WE we wszystkich państwach członkowskich.

Orzecnictwo SN i sądów powszechnych

- **Postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 15 czerwca 2023 r. I CSK 4175/22:**

*„W wyroku z 18 maja 2017 r., I CSK 540/16 (OSNC 2018, Nr 3, poz. 32) Sąd Najwyższy wyjaśnił, że termin i sposób zapłaty tzw. przygotowawczej prowizji kredytowej może być określony w umowie kredytu bankowego (art. 69 ust. 2 pkt 9 pr. bank.). Obowiązek zapłaty tej prowizji może powstać już w chwili oddania przez bank sumy kredytu do dyspozycji kredytobiorcy. Jeśli tak skonstruowana jest umowa, a kredytobiorca na te warunki przystaje **i zdecyduje się do zapłaty prowizji przygotowawczej nie ze środków własnych, które by przekazał bankowi, lecz ze środków, o których udostępnienie umówił się z bankiem, to środki przekazane na ten cel kredytobiorcy zwiększają jego zadłużenie kredytowe, które powinno być spłacane zgodnie z harmonogramem i z obciążeniem odsetkowym uzgodnionym przez strony.**”*

- **Wyroki sądów powszechnych:**

- wyrok Sądu Okręgowego w Łomży z 18.09.2025 r. (I Ca 177/25),
- wyrok Sądu Okręgowego w Krakowie z 19.03.2024 r. (I C 776/23),
- wyrok Sądu Okręgowego w Warszawie z 30.08.2023 r. (V Ca 1797/23),
- wyrok Sądu Apelacyjnego w Poznaniu - I Wydział Cywilny z 27.04.2023 r. (I ACa 368/22),
- wyrok Sądu Okręgowego w Warszawie - V Wydział Cywilny Odwoławczy z 31.03.2023 r. (V Ca 3217/22).

Wyrok TSUE z dn. 23.04.2026 C-744/24

23 kwietnia br. TSUE wydał wyrok w sprawie dwóch pytań prejudycjalnych zadanych przez SR we Włodawie dot.:

1. dopuszczalności naliczania odsetek od kredytowanych kosztów kredytu oraz
2. przejrzystości informacji o podstawie obliczania odsetek w umowie o kredyt konsumencki.

TSUE orzekł, że artykuł 3 lit. g) i j) dyrektywy 2008/48/WE w związku z art. 10 ust. 2 tej dyrektywy należy interpretować w ten sposób, że **stoi on na przeszkodzie** włączeniu do umów o kredyt konsumencki warunków przewidujących stosowanie stopy oprocentowania nie tylko do całkowitej kwoty kredytu, lecz również do kwot przeznaczonych na pokrycie kosztów związanych z tym kredytem i wchodzących w związku z tym w skład całkowitego kosztu kredytu ponoszonego przez konsumenta.

W konsekwencji, Trybunał uznał, że **nie ma potrzeby udzielania odpowiedzi na pytanie drugie.**

Podstawowe wnioski 1/2

- TSUE orzekł merytorycznie co do sposobu interpretacji pojęć użytych w CCD; **sprawa C-744/24 była dla TSUE pretekstem do wydania orzeczenia i w naszej ocenie celem Trybunału było ujednoczenie praktyki w zakresie porównywalności kredytów w całej UE**
- W żadnym punkcie wyroku oraz jego uzasadnienia TSUE nie odnosił się do sankcji kredytu darmowego, Trybunał orzekł, że nie można naliczać odsetek od kredytowanych kosztów, ale **nie potwierdził, że pobieranie odsetek prowadzi do zastosowania SKD.**
- To sądy krajowe, na podstawie wytycznych Trybunału Sprawiedliwości UE, będą decydować o rozstrzygnięciu sprawy pomiędzy konsumentem a bankiem. Wprawdzie Trybunał przyznał, że bank nie może naliczać odsetek bezpośrednio od kredytowanych kosztów, **to jednak wprost przesądził prawo banku do rekompensaty tych kosztów poprzez proporcjonalnie wyższe oprocentowanie wypłaconej kwoty kredytu.**
- **Orzeczenie nie otwiera drogi do masowego, automatycznego stosowania SKD i podważania umów z bankami. Naliczenie odsetek od kosztów kredytu nie stanowi naruszenia obowiązków informacyjnych,** a zatem nie ma podstaw do zastosowania SKD. Co bardzo istotne, zgodnie z polskimi przepisami zastosowanie sankcji możliwe jest jedynie wtedy, gdy naruszone są ściśle określone obowiązki informacyjne.

Podstawowe wnioski 2/2

TSUE wprost przesądził o prawie kredytodawców do rekompensowania kosztów związanych z umową kredytu. Koszty te mogą być bowiem równoważone poprzez proporcjonalnie podwyższone oprocentowanie kredytu, co będzie odpowiadało kosztom ponoszonym przez konsumentów w obecnym modelu.

TSUE wskazał w pkt 60 wyroku: „Kredytodawca może bowiem nie stosować umownej stopy oprocentowania do kwot odpowiadających kosztowi kredytu, unikając jednocześnie stopniowej utraty wartości pieniądza w czasie **poprzez proporcjonalnie wyższą stopę oprocentowania kredytu, odzwierciedlającą koszt niepobierania odsetek od kwot odpowiadających kosztowi kredytu.** Kredytodawca może zatem udostępnić kredyt również konsumentom, którzy nie dysponują żadnym kapitałem początkowym, w celu sfinansowania kosztów wynikających z zawarcia umowy o kredyt.”

A zatem, na poziomie kosztów ponoszonych przez konsumenta model i wyrok nie ma dla konsumentów skutków ekonomicznych (jest neutralny).

Innymi słowy, zmianie powinien ulec jedynie model rozliczania kredytowanych kosztów, bez jednoczesnej zmiany samej wysokości tych kosztów.

DZIĘKUJEMY ZA UWAGĘ

ZAPRASZAMY DO KONTAKTU

Związek Banków Polskich
ul. Kruczkowskiego 8
00-380 Warszawa

zbp.pl

Agnieszka Wachnicka
Wiceprezeska ZBP

35^{LAT}
ZWIĄZEK
BANKÓW
POLSKICH